

Sygn. akt III AUa 134/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jadwiga Radzikowska
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma (spr.) SSA Feliksa Wilk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Stankowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **S. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.**

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji wnioskodawcy S. C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 7 listopada 2012 r. sygn. akt VIII U 1353/12

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 134/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy w Krakowie VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie S. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. z dnia 24 kwietnia 2012 roku, którą odmówiono mu prawa do emerytury pomostowej.

Sąd I instancji za bezsporną uznał okoliczność, iż wnioskodawca, urodzony dnia (...), w okresie od dnia 1 września 1970 roku do dnia 24 kwietnia 1972 roku był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w C. jako pomocnik montera i mechanik samochodowy (1 rok, 7 miesięcy i 24 dni okresów składkowych), od dnia 25 kwietnia 1972 roku do dnia 10 kwietnia 1974 roku odbywał zasadniczą służbę wojskową (1 rok, 11 miesięcy i 16 dni okresów składkowych), od dnia 29 kwietnia 1974 roku do dnia 31 października 1982 roku był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w C. jako inspektor zajezdni, zastępca kierownika gospodarki taborem, kierownik zajezdni, mechanik diagnosta, kierownik działu pracowniczego oraz kierownik gospodarki taborem (8 lat, 6 miesięcy i 2 dni okresów składkowych), od dnia 1 listopada 1982 roku do

dnia 11 lipca 1989 roku był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w C. jako kierownik warsztatów szkolnych – pełniący obowiązki instruktora praktycznej nauki zawodu (6 lat, 8 miesięcy i 11 dni okresów składkowych), od dnia 1 września 1989 roku do dnia 28 sierpnia 1990 roku był zatrudniony w (...) Spółce Akcyjnej w K. jako specjalista do spraw kadr na budowie eksportowej (1 rok, 1 miesiąc i 18 dni okresów składkowych), od dnia 29 sierpnia 1990 roku do dnia 31 marca 1997 roku był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w C. jako: dyżurny mechanik, kierownik placówki terenowej oraz dyspozytor (6 lat, 7 miesięcy i 3 dni okresów składkowych), od dnia 18 kwietnia 1997 roku do dnia 4 lipca 1997 roku był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. jako bezrobotny i z tego tytułu pobierał zasiłek (2 miesiące i 17 dni okresów składkowych), od dnia 21 lipca 1997 roku do dnia 21 sierpnia 1997 roku był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. jako bezrobotny i z tego tytułu pobierał zasiłek (1 miesiąc i 2 dni okresów składkowych), od dnia 22 sierpnia 1997 roku do dnia 31 grudnia 1997 roku był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. jako kierownik działu remontów (4 miesiące i 10 dni okresów składkowych), od dnia 2 stycznia 1998 roku do dnia 28 lutego 1998 roku był zatrudniony w (...) w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. jako kierownik działu remontów (2 miesiące okresów składkowych), od dnia 17 sierpnia 1998 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku był zatrudniony w (...)w K. jako zastępca kierownika ośrodka-technolog warsztatowy oraz zastępca kierownika (...)w T. do spraw organizacyjno - logistycznych (4 miesiące i 12 dni okresów składkowych), od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 stycznia 1999 roku był zatrudniony w (...)w K. jako zastępca kierownika ośrodka - technolog warsztatowy oraz zastępca kierownika (...)w T. do spraw organizacyjno-logistycznych (1 miesiąc okresów składkowych), od dnia 23 sierpnia 1999 roku do dnia 30 września 2000 roku był zatrudniony w Centrum (...) w T. jako instruktor praktycznej nauki zawodu (1 rok, 1 miesiąc i 9 dni okresów składkowych), od dnia 1 października 2000 roku do dnia 31 grudnia 2004 roku był zatrudniony w (...) w T. (...)jako instruktor praktycznej nauki zawodu, instruktor praktycznej nauki zawodu - pełniący obowiązki kierownika warsztatów szkoleniowo - produkcyjnych oraz kierownik warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych (4 lata, 3 miesiące okresów składkowych), od dnia 1 stycznia 2005 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku był zatrudniony w Gospodarstwie (...) w T. (...)jako kierownik warsztatów szkoleniowo - produkcyjnych (6 lat okresów składkowych), od dnia 8 lipca 2011 roku do dnia 31 marca 2012 roku był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. jako bezrobotny i z tego tytułu pobierał zasiłek (8 miesięcy i 24 dni okresów składkowych). Wnioskodawca nie przedłożył organowi rentowemu świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze i jedynie w świadectwie pracy wystawionym przez Przedsiębiorstwo (...) w C. z dnia 28 marca 1997 roku wskazano, iż w okresie od dnia 1 lipca 1970 roku do dnia 31 marca 1997 roku nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze; w świadectwie pracy wystawionym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. z dnia 28 lutego 1998 roku wskazano, iż w okresie od dnia 2 stycznia 1998 roku do dnia 28 lutego 1998 roku wykonywał on prace w szczególnych warunkach przez 122 dni na stanowisku wymienionym w wykazie A, dział XIV, poz. 5 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w świadectwie pracy wystawionym przez (...)w K. (korekta) z dnia 22 lutego 2012 roku wskazano, iż w okresie od dnia 23 sierpnia 1999 roku do dnia 31 stycznia 2001 roku, od dnia 1 lutego 2001 roku do dnia 30 czerwca 2001 roku oraz od dnia 1 lipca 2001 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jako instruktor praktycznej nauki zawodu (pierwszy okres), instruktor praktycznej nauki zawodu – pełniący obowiązki kierownika warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych (drugi okres) oraz kierownik warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych (trzeci okres). Ogólny staż pracy wnioskodawcy na dzień 31 marca 2012 roku wynosi 41 lat, 4 miesiące i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych (39 lata, 4 miesiące i 4 dni okresów składkowych oraz 2 lata i 11 dni okresów nieskładkowych). Od dnia 20 czerwca 2012 roku jest on uprawniony do świadczenia przedemerytalnego. Wniosek o ustalenie prawa do emerytury pomostowej złożył w dniu 21 marca 2012 roku. W dniu złożenia wniosku o ustalenie prawa do emerytury pomostowej nie pozostawał w stosunku pracy.

Sąd Okręgowy ustalił również, że wnioskodawca w trakcie zatrudnienia od 1 listopada 1982 roku do dnia 11 lipca 1989 roku w Przedsiębiorstwie (...) w C. pracował jako kierownik warsztatów szkolnych – pełniący obowiązki instruktora praktycznej nauki zawodu, od dnia 23 sierpnia 1999 roku do dnia 30 września 2000 roku w Centrum (...) w T. jako instruktor praktycznej nauki zawodu, od dnia 1 października 2000 roku do dnia 31 grudnia 2004 roku w (...) w T. (...)jako: instruktor praktycznej nauki zawodu, instruktor praktycznej nauki zawodu - pełniący obowiązki kierownika warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych oraz kierownik warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych, od dnia

1 stycznia 2005 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku w Gospodarstwie (...) w T. (...) jako kierownik warsztatów szkoleniowo - produkcyjnych (6 lat okresów składkowych) i w tym czasie nie świadczył pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. W przedmiotowych okresach nie wykonywał pracy na rzecz pracodawców mających przymiot młodzieżowego ośrodka wychowawczego, młodzieżowego ośrodka socjoterapii, ośrodka szkolno-wychowawczego, schroniska dla nieletnich albo zakładu poprawczego.

W tym stanie rzeczy Sąd I instancji przyjął, że złożone przez wnioskodawcę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Przytaczając treść art. 4 i art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656) stwierdził, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich przesłanek niezbędnych do nabycia prawa do emerytury pomostowej. W spornych okresach nie wykonywał pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu ww. przepisów. W myśl art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się, przy czym wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik Nr 2 do tej ustawy. W załączniku Nr 2 do powyższej ustawy w pkt 21 wymieniono natomiast prace nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, ośrodkach szkolno-wychowawczych, schroniskach dla nieletnich oraz zakładach poprawczych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich. Żaden ze wskazanych przez wnioskodawcę pracodawców, to jest Przedsiębiorstwo (...) w C., Centrum (...) w T., (...) w T. (...), ani Gospodarstwo (...) w T. (...), nie posiadał przymiotu młodzieżowego ośrodka wychowawczego, młodzieżowego ośrodka socjoterapii, ośrodka szkolno-wychowawczego, schroniska dla nieletnich lub zakładu poprawczego. Przed dniem 31 grudnia 2008 roku, jak i po dniu 31 grudnia 2008 roku ubezpieczony nie świadczył pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 3 ww. ustawy o emeryturach pomostowych. Sąd Okręgowy podniósł również, że w przypadku, kiedy osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze po dniu 1 stycznia 2009 roku i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy świadczonej w szczególnych warunkach według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do świadczenia emerytalnego jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako prace wykonywane w warunkach szczególnych, bądź też o szczególnym charakterze w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów, to jest art. 3 ust. 1 i ust. 3 powołanej wyżej ustawy. Sąd I instancji wskazał ponadto na orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, między innymi z dnia 3 marca 2011 roku, K 23/09, z dnia 25 listopada 2010 roku, K 27/09, z dnia 16 marca 2010 roku, K 17/09, w których Trybunał Konstytucyjny wypowiedział się na temat zgodności przepisów ustawy o emeryturach pomostowych z ustawą zasadniczą. Konkludując uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu na mocy art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł wnioskodawca. Zarzucił pozbawienie go praw nabytych zgodnie z ustawą Karta Nauczyciela z dnia 26 stycznia 1982 roku oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku (Dz. U. Nr 8 z 1983 roku, poz. 43) i nieuznanie pracy na stanowisku kierownika warsztatów szkolnych p.o. instruktora praktycznej nauki zawodu, instruktora praktycznej nauki zawodu, instruktora praktycznej nauki zawodu p.o. kierownika warsztatów szkoleniowo - produkcyjnych i kierownika warsztatów szkoleniowo -produkcyjnych jako pracy o szczególnym charakterze, co narusza wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadę ochrony praw nabytych oraz zasadę zaufania obywateli do Państwa i stanowionego przez nie prawa; ponadto zarzucił nierówne traktowanie pracowników wykonujących ten sam zawód, co jest sprzeczne z art. 18 k.p. oraz art. 32 Konstytucji, dyskryminację pracowników wykonujących taką samą pracę u różnych pracodawców, np. pracujących w ośrodku szkolenia i wychowania i pracujących w ośrodku szkolno - wychowawczym, co jest sprzeczne z zasadą równości obywateli wobec prawa zawartą w art. 32 Konstytucji RP oraz art. 10 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 roku ustanawiającej ramowe warunki równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. U. UE L 303 z 3 grudnia 2000 roku, s. 16-22). W oparciu o tak sformułowane zarzuty apelujący wniósł o zaliczenie pracy na stanowiskach: kierownika warsztatów szkolnych p.o. instruktora praktycznej nauki zawodu, instruktora praktycznej

nauki zawodu p.o. kierownika warsztatów szkoleniowo – produkcyjnych, kierownika warsztatów szkoleniowo – produkcyjnych do okresu pracy w szczególnym charakterze i w konsekwencji zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie mu emerytury pomostowej. W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, iż przepracował 18 lat i 18 dni w szczególnym charakterze, kształcąc uczniów w zakresie praktycznej nauki zawodu, co znajduje potwierdzenie w świadectwach pracy, i w związku z tym nabył uprawnienia przysługujące nauczycielom, przyznane w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983 roku Nr 8, poz.43). Co się natomiast tyczy pracy świadczonej w (...)apelujący stwierdził, że w tym czasie zajmował się kształceniem młodzieży z(...)w T., gdzie trafiała młodzież należąca do tzw. trudnej młodzieży z zaburzeniami emocjonalnymi, przejawami demoralizacji, mająca problemy z przestrzeganiem prawa, a zatem wykonywana przez niego praca niczym nie różniła się od zatrudnienia w młodzieżowym ośrodku wychowawczym, ośrodku szkolno – wychowawczym, młodzieżowym ośrodku socjoterapii, schronisku dla nieletnich lub zakładzie poprawczym. Podsumowując skarżący podniósł, że ustawodawca złamał zasadę równości obywateli wobec prawa gwarantowaną w art.32 Konstytucji RP, w art.18 Kodeksu Pracy oraz w art.10 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 roku, dyskryminując pracujących w innych jednostkach nie ujętych w wykazie ustawy o emeryturach pomostowych. Stwierdził, iż przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy Sąd powinien kierować się zasadą sprawiedliwości i słuszności, a nie tylko ścisłym przestrzeganiem litery prawa.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje.

Apelacja nie jest uzasadniona.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było prawo wnioskodawcy do emerytury pomostowej.

Sąd Apelacyjny w całości podziela poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne dotyczące przebiegu i charakteru wykonywanego przez wnioskodawcę zatrudnienia. Zostały one dokonane w oparciu o całościową analizę zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz zeznania wnioskodawcy. Apelacja nie zawiera zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, ani też niewyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy. Sąd II instancji także nie dopatrzył się podstaw do podważania prawidłowości tych ustaleń. Do rozważenia pozostaje zatem jedynie kwestia nabycia przez ubezpieczonego uprawnień przewidzianych w powołanej przez Sąd Okręgowy ustawie z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.). Zważywszy na wiek wnioskodawcy oraz przebieg jego zatrudnienia (okres wykonywania pracy i jej charakter) nabycie przez niego prawa do emerytury pomostowej należy oceniać przy uwzględnieniu regulacji art. 4 w zw. z art. 49 powołanej wyżej ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. Na gruncie tych unormowań osoba, urodzona po dniu 31 grudnia 1948 roku, legitymująca się stosownym wiekiem emerytalnym (60 lat dla mężczyzn), odpowiednim okresem składkowym i nieskładkowym ustalonym na zasadach określonych w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (25 lat dla mężczyzn), w tym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nabywa prawo do emerytury pomostowej w sytuacji, gdy po dniu 31 grudnia 2008 roku świadczyła pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, natomiast w sytuacji, gdy po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych (1 stycznia 2009 roku) dysponowała wymaganym przez ustawę okresem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Z kolei wykazy prac świadczonych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i ust. 3 ww. ustawy zawarte są w załącznikach do powołanej wyżej ustawy o emeryturach pomostowych. Innymi słowy warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle art. 4 i 49 ww. ustawy jest legitymowanie się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze (w rozumieniu tej ustawy lub dotychczasowych przepisów emerytalno - rentowych) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych, to jest po dniu 1 stycznia 2009 roku, natomiast jeżeli osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje

się w związku z tym jedynie stażem pracy świadczonej w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze według poprzednio obowiązujących przepisów, między innymi przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, może nabyć prawo do emerytury pomostowej jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem jeżeli są one wymienione w wykazach stanowiących załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 roku, II UK 164/11, OSNP 2013/5-6/62).

W realiach niniejszej sprawy wnioskodawca domagając się ustalenia prawa do emerytury pomostowej jako okresy wykonywania pracy o szczególnym charakterze wskazał okresy zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku kierownika warsztatów szkolnych – pełniącego obowiązki instruktora praktycznej nauki zawodu; w Centrum (...) w T. na stanowisku instruktora praktycznej nauki zawodu; w (...)w T. (...) na stanowisku instruktora praktycznej nauki zawodu, instruktora praktycznej nauki zawodu – pełniącego obowiązki kierownika warsztatów szkoleniowo - produkcyjnych oraz kierownika warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych, a nadto w Gospodarstwie (...) w T.(...)na stanowisku kierownika warsztatów szkoleniowo – produkcyjnych. W załączniku Nr 2 do powołanej wyżej ustawy o emeryturach pomostowych zawierającym wykaz prac o szczególnym charakterze w punkcie 21 wymieniono prace nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, ośrodkach szkolno – wychowawczych, schroniskach dla nieletnich oraz zakładach poprawczych. Trafnie Sąd I instancji zauważył, że żaden z zatrudniających wnioskodawcę pracodawców, na rzecz którego świadczył on pracę pedagogiczną, nie posiadał statusu młodzieżowego ośrodka wychowawczego, młodzieżowego ośrodka socjoterapii, ośrodka szkolno – wychowawczego, schroniska dla nieletnich, czy też zakładu poprawczego, w szczególności takiego przymiotu nie można przypisać ochotniczym hufcom pracy. Wnioskodawca nie kwestionował statusu prawnego ww. zakładów pracy, a jedynie zwrócił uwagę na niezbędność jednakowego traktowania z punktu widzenia nabycia prawa do emerytury pomostowej tego samego rodzaju pracy pedagogicznej polegającej na uczestnictwie w wychowaniu trudnej młodzieży niezależnie od charakteru prawnego podmiotu, na rzecz którego praca ta była wykonywana. Zdaniem skarżącego odmiennosc statusu prawnego pracodawców przy tożsamości rodzaju powierzonych obowiązków pracowniczych nie powinna prowadzić do różnicowania sytuacji prawnej osób ubiegających się o przyznanie świadczenia emerytalnego. W tym kontekście warto zauważyć, iż przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych regulujące między innymi kwestię nabycia prawa do emerytury pomostowej mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a ich rozszerzająca wykładnia, przy zastosowaniu jakiegokolwiek analogii, nie jest dopuszczalna. Wnioskodawca nabywa prawo do określonego świadczenia tylko i wyłącznie w takim przypadku, gdy spełnia wszelkie przewidziane przez ustawodawcę wymogi. Względny pozanormatywny związek z zasadami współżycia społecznego oraz sprawiedliwości społecznej nie mogą stanowić podstawy wydania przez organ rentowy decyzji o przyznaniu prawa do świadczenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest bowiem pogląd, iż w spawach z zakresu ubezpieczenia społecznego przepis art. 5 k.c., odwołujący się do zasad współżycia społecznego, nie znajduje zastosowania (por. między innymi wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2009 roku, I UK 174/09, LEX nr 585709, z dnia 14 grudnia 2005 roku, III UK 120/05, OSNP 2006 nr 21-22, poz. 338 oraz z dnia 23 października 2006 roku, I UK 128/06, OSNP 2007 nr 23-24, poz. 359). Co się natomiast tyczy podnoszonej przez skarżącego kwestii naruszenia zasad wymienionych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej odnotować trzeba, że do tej pory Trybunał Konstytucyjny nie stwierdził niezgodności z Konstytucją żadnego przepisu ww. ustawy o emeryturach pomostowych, w szczególności znajdującego zastosowanie w niniejszej sprawie art. 4 i art. 49 tej ustawy, stąd kwestionowanie przez wnioskodawcę zgodności reguł nabywania prawa do emerytury pomostowej z ustawą zasadniczą nie jest uzasadnione.

Reasumując Sąd Apelacyjny przyjął, że wnioskodawca nie wykazał okresu wykonywania pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 powołanej wyżej ustawy o emeryturach pomostowych (wymienionych w załącznikach do tej ustawy), ani przypadających po dniu 1 stycznia 2009 roku, ani przypadających przed tą datą, a tym samym nie spełnia wszystkich przesłanek niezbędnych do nabycia prawa do spornego świadczenia emerytalnego. Zaskarżony wyrok, jak też poprzedzająca go decyzja organu rentowego jest prawidłowa. Odmienne stanowisko apelującego nie jest zasadne.

W tym stanie rzeczy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, na podstawie art.385 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.